

comisie au dat îndrumări concrete pentru îmbunătățirea spectacolelor. Și în alte regiuni, cum sînt Bacău, Hunedoara, Banat, s-au practicat asemenea metode. E regretabil însă că în regiuni cu o bogată tradiție culturală, cum sînt Iașul, Brașovul, slaba activitate de îndrumare a dus la neparticiparea acestora la Festival. Iașul a fost prezent doar cu o singură recitare; Brașovul, cu o singură formație. Slabe rezultate au obținut în munca cu amatorii și regiunile Maramureș, Dobrogea, Oltenia. Aproape inexplicabilă apare anemica participare la Festival a regiunii și a orașului București, unde sînt concentrate numeroase forțe artistice.

Cele 32 de spectacole prezentate în finală, numărul mare de recitatori și povestitori artistici, montajele literare, care au obținut un succes deosebit, au constituit o edificatoare demonstrație a forțelor creatoare ale poporului nostru, a pasiunii și a dăruirii artistice, a creșterii nivelului său cultural. Insistînd asupra îmbogățirii repertoriului cu cele mai valoroase lucrări din repertoriul autohton și universal, contribuind și mai departe la creșterea nivelului interpretativ, vom putea asigura mișcării noastre artistice de amatori o continuă dezvoltare.

Valeria Ducea

P

ăpușile au fost și ele prezente în finală. Piese prezentate de cele 16 colective de păpușari-amatori „finaliste“ au fost alese, în genere, pe măsura posibilităților artistice și tehnice ale colectivelor (să nu uităm că păpușarii amatori își confecționează ei înșiși păpușile și aproape toată recuzita pe care o folosesc). Cele mai multe spectacole au fost adresate copiilor de vîrstă școlară și preșcolară. (N-au lipsit nici *Ursuleții veseli*, nici *Artiștii pădurii*, nici *Deschide-te, traistă* și multe altele). Dintre ele, *Artiștii pădurii*, prezen-

tat de Casa de cultură Sighet, a obținut cel mai mare succes. Ideea piesei a fost transmisă cu deosebită claritate într-o punere în scenă plină de vervă și haz. La alte spectacole din această categorie am reținut acuratețea interpretării (*Lucrează, pisicuțo* — Căminul cultural Valea lui Mihai), efortul de a realiza o participare deplină a micuților spectatori la evenimentele de pe scenă (*Giscănelul* — Spitalul de copii Nr. 1 din Iași, cel mai bun dintre cei trei *Giscănei* ajunși în finală, și *Hoinărici* — Uzinele „1 Mai“ Ploești), expresivitatea păpușilor (*Băiatul și vîntul* de N. Trandafilovna — Căminul cultural T. Vladimirescu din Craiova).

Alături de piesele pentru copii au figurat în repertoriul echipelor de păpuși prezente în finală și programe de estradă sau de brigadă adresate celor mari. Numărul lor a fost însă insuficient. Cele două *Vitrine cu caricaturi* de Mircea Crișan și Al. Andy, prezentate de Fabrica de confecții din Tg. Jiu și de Casa de cultură din Giurgiu, au demonstrat că păpușarii amatori nu le lipsesc nici fantezia, nici priceperea, nici talentul de a pune în scenă astfel de spectacole. (Este concludent, de altfel, că aceste două echipe s-au situat pe primele două locuri.)

Dintre celelalte spectacole adresate adulților, cel al Casei de cultură „Baruh Berea“ din București ni s-a părut mai puțin izbutit. În acest spectacol, intitulat *Divertisment liric*, creatorii lui, în strădania de a oglindi transformările din ultimii ani din viața capitalei noastre și a locuitorilor ei, s-au oprit, de cele mai multe ori, doar asupra unor aspecte exterioare. Măiestria cu care a fost realizat cadrul plastic al spectacolului și finețea cu care au fost mînuite păpușile dovedesc posibilitățile mari ale colectivului, care vor putea fi valorificate într-o mult mai însemnată măsură, pe baza unui text mai reușit din punct de vedere ideologic și artistic.

Am reținut simplitatea mijloacelor specifice păpușărești, cu care a fost montat textul cu adresă directă la unele probleme ale agriculturii noi, socialiste (cum ar fi, de pildă, creșterea șeptelului), în spectacolul prezentat de colectivul Colțului roșu al G.A.C. „Horia Roman“ (*Animale năzdrăvane* de B. Munte).

Cea de a doua bială a marcat în ce privește mișcarea de păpușari amatori, în primul rînd, o foarte largă răspîndire a acestei arte pe întreg cuprinsul patriei, o creștere simțitoare a numărului colectivelor. În al doilea rînd, un pas înainte în ce privește măiestria interpretativă, punerea în scenă, cadrul plastic, la cele mai multe din echipele care au participat și la trecutul festival. Un pas pe loc însă în ce privește repertoriul, pe care l-am fi dorit innoit, îmbogățit cu mai multe piese originale, cu mai multe programe de brigadă, actuale, valoroase.

Ilie Rusu